

اثر بخشی بازی درمانی بر افزایش سازگاری اجتماعی معلولین ذهنی آموزش پذیر بالای ۱۴ سال راحله محمدی اصل^۱، نسیم سیاوشی فر^۲، حکیمه چیت ساز خویی^۳

- ۱- کارشناسی ارشد روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ارومیه، ارومیه، ایران
- ۲- دانشجوی دکتری روان شناسی و آموزش کودکان استثنایی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، تهران، ایران.
- ۳- کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مرنند، مرنند، ایران.

چکیده

این مطالعه با هدف تعیین نقش الگوهای ارتباطی مادر در پیش بینی مدرسه هراسی دانش آموزان دارای اختلالات یادگیری خاص انجام شد. این پژوهش به لحاظ نوع روش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش حاضر معلولین ذهنی آموزش پذیر بالای ۱۴ سال کلینیک توانبخشی حرفه آموزی معلولین ذهنی (پسرانه) در سال ۱۳۹۸ بودند که به روش نمونه گیری در دسترس از بین این افراد تعداد ۳۰ نفر انتخاب و در دو گروه (آزمایش ۱۵ نفر و کنترل ۱۵ نفر) جایگزین شدند. گروه آزمایش مورد ۸ جلسه ۷۵ دقیقه ای به صورت هفتگی مورد مداخله بازی درمانی قرار گرفت. به منظور جمع آوری داده ها از سازگاری اجتماعی بل استفاده شد. داده های پژوهش با استفاده از نرم افزار آماری SPSS و با روش آزمون کواریانس تک متغیره (ANCOVA) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج به دست آمده نشان داد بازی درمانی بر افزایش سازگاری اجتماعی معلولین ذهنی آموزش پذیر تاثیر معناداری دارد (۰/۰۱ < P). نتایج به دست آمده بر انجام بازی درمانی از سوی به منظور افزایش سازگاری اجتماعی معلولین ذهنی آموزش پذیر بالای ۱۴ سال از سوی روانشناسان مراکز نگهداری و توانبخشی معلولین ذهنی تاکید دارد. **واژگان کلیدی:** بازی درمانی، سازگاری اجتماعی، معلولین ذهنی آموزش پذیر